

PERIODE VAN HERSTEL

(ca. 535 – 425 voor Christus)

Eerste Terugkeer naar Jeruzalem

De opkomst van het Perzische Rijk zal een echte zegen blijken te zijn voor het verbannen volk van Israël. In tegenstelling tot de Assyriërs en de Babyloniërs, die geloofden dat hun gevangenen uit hun eigen land ontworteld moesten worden, bedrijven de Perzen een politiek waarin zij gevangenen repatriëren en de status quo van de politieke, sociale en religieuze situatie in overwonnen landen zo veel mogelijk proberen te behouden. Het idee hierachter is kennelijk dat een gelukkig volk minder snel in opstand zal komen. Daarom, en natuurlijk ook om Gods belofde herstel te bewerkstelligen, wordt door Kores de Grote in 539-538 voor Christus een enorm belangrijke stap gezet. Hij vaardigt het decreet uit dat vrijwilligers onder de Joden aanmoedigt om naar Jeruzalem terug te keren en de tempel te herbouwen.

Ezra 1:1-4
2 Kron.
36:22,23
(539-538 v.C.)

DECREET VAN KORES. In het eerste jaar nu van Kores, koning van Perzië, opdat volbracht wierd het woord des HEEREN, uit den mond van Jeremia, verwekte de HEERE den geest van Kores, koning van Perzië, dat hij een stem liet doorgaan door zijn ganse koninkrijk, zelfs ook in geschrift, zeggende:

“Zo zegt Kores, koning van Perzië:

‘De HEERE, de God des hemels, heeft mij alle koninkrijken der aarde gegeven; en Hij heeft mij bevolen Hem een huis te bouwen te Jeruzalem, hetwelk in Juda is. Wie is onder ulieden van al Zijn volk? Zijn God zij met hem, en hij trekke op naar Jeruzalem, dat in Juda is, en hij bouwe het huis des HEEREN, des Gods van Israël; Hij is de God, Die te Jeruzalem woont. En al wie achterblijven zou in enige plaatsen, waar hij als vreemdeling verkeert, dien zullen de lieden zijner plaats bevorderlijk zijn met zilver, en met goud, en met have, en met beesten; benevens een vrijwillige gave, voor het huis Gods, Die te Jeruzalem woont.’”

Stel je de opwinding en de feestvreugde eens voor wanneer het nieuws over dit decreet alle gevangenen in ballingschap bereikt! Toch ontstaat er al meteen een dilemma. Het volk van Israël is al meer dan zestig jaar uit zijn thuisland weggeweest en is ondertussen behoorlijk ingeburgerd in de Babylonisch-Perzische samenleving. Mensen die Jeremia's advies hebben opgevolgd, hebben huizen gekocht of gebouwd, zijn in hun nieuwe woongebied begonnen met handel en ambachten en hebben een nieuwe taal geleerd en een nieuwe leefwijze aangenomen. Er is ondertussen ook een volledig nieuwe generatie Joden die nog nooit een voet op het grondgebied van Palestina heeft gezet. Er is daarom een pioniersgeest nodig om een welvarende situatie achter te laten in ruil voor de troosteloosheid van het Palestijnse landschap.

Ondanks deze problematiek beslissen meer dan 42.000 mensen om terug te keren onder leiding van Sesbazzar, die als gouverneur is aangesteld. Familieleden en burens geven wat zij kunnen geven om bij te dragen aan de herbevolking en de wederopbouw van de tempel. Zelfs Kores draagt een steentje bij door de tempelvoorwerpen terug te geven die Nebukadnezar had buitgemaakt.

Alles is gereed en in 538 voor Christus vindt de grote migratie plaats. Nog geen twee jaar later, in 536 voor Christus, is de eerste fase van de herbevolking voltooid en de fundering van de tempel gelegd – zeventig jaar na de eerste deportatie, in 605 voor Christus! Toch ontmoeten zij vanaf het begin al weerstand. Het herstel zal geen gemakkelijke opgave zijn.

Ezra 1:5,6
(539-538 v.C.)
Babylonië

VOORBEREIDINGEN OP TERUGKEER. Toen maakten zich op de hoofden der vaders van Juda en Benjamin, en de priesteren en de Levieten, benevens een iegelijk, wiens geest God verwekte, dat zij optrokken om te bouwen het huis des HEEREN, die te Jeruzalem woont. Allen nu, die rondom hen waren, sterkten hunlieder handen met zilveren vaten, met goud, met have, en met

beesten, en met kostelijkheden; behalve alles, wat vrijwillig gegeven werd.

Ezra 1:7-11

TEMPELVOORWERPEN TERUGGEGEVEN. Ook bracht de koning Kores uit, de vaten van het huis des HEEREN, die Nebukadnézar uit Jeruzalem had uitgevoerd, en had gesteld in het huis zijns gods. En Kores, de koning van Perzië, bracht ze uit door de hand van Mithredath, den schatmeester, die ze aan Sesbazar, den vorst van Juda, toetelde.

En dit is hun getal:

dertig gouden bekkens,
duizend zilveren bekkens,
negen en twintig messen;
dertig gouden bekers,
vierhonderd en tien andere zilveren bekers;
andere vaten, duizend.

Alle vaten van goud en van zilver waren vijf duizend en vierhonderd; deze alle voerde Sesbazar op, met degenen, die van de gevangenis opgevoerd werden, van Babel naar Jeruzalem.

Ezra 2:1-35

LIJST VAN TERUGKERENDE BALLINGEN. Dit zijn de kinderen van dat landschap, die optogen uit de gevangenis, van de weggevoerden, die Nebukadnézar, koning van Babel, weggevoerd had naar Babel, die naar Jeruzalem en Juda zijn wedergekeerd, een iegelijk naar zijn stad; dewelken kwamen met Zerubbábel, Jésua, Nehemía, Serája, Reëlaja, Mordechai, Bilsan, Mizpar, Bigvai, Rehum en Báëna.

Dit is het getal der mannen des volks van Israël.

De kinderen van Paros,	twee duizend honderd twee en zeventig.
De kinderen van Sefátja,	driehonderd twee en zeventig.
De kinderen van Arach,	zevenhonderd vijf en zeventig.
De kinderen van Pahath-Moab, van de kinderen van Jésua-Joab,	twee duizend achthonderd en twaalf.
De kinderen van Elam,	duizend tweehonderd vier en vijftig.
De kinderen van Zattu,	negenhonderd vijf en veertig.
De kinderen van Zakkai,	zevenhonderd zestig.
De kinderen van Bani,	zeshonderd twee en veertig.
De kinderen van Bebai,	zeshonderd drie en twintig.
De kinderen van Azgad,	duizend tweehonderd twee en twintig.
De kinderen van Adónikam,	zeshonderd zes en zestig.
De kinderen van Bigvai,	twee duizend zes en vijftig.
De kinderen van Adin,	vierhonderd vier en vijftig.
De kinderen van Ater, van Hizkía,	acht en negentig.
De kinderen van Bezai,	driehonderd drie en twintig.
De kinderen van Jora,	honderd en twaalf.
De kinderen van Hasum,	tweehonderd drie en twintig.
De kinderen van Gibbar,	vijf en negentig.
De kinderen van Bethlehem,	honderd drie en twintig.
De mannen van Netófa,	zes en vijftig.
De mannen van Anathoth,	honderd acht en twintig.
De kinderen van Azmávech,	twee en veertig.
De kinderen van Kirjath-Arim, Cefíra en Beëroth,	zevenhonderd drie en veertig.
De kinderen van Rama en Gaba,	zeshonderd één en twintig.
De mannen van Michmas,	honderd twee en twintig.
De mannen van Beth-El en Ai,	tweehonderd drie en twintig.
De kinderen van Nebo,	twee en vijftig.
De kinderen van Magbis,	honderd zes en vijftig.
De kinderen van den anderen Elam,	duizend tweehonderd vier en vijftig.
De kinderen van Harim,	driehonderd en twintig.
De kinderen van Lod, Hadid en Ono,	zevenhonderd vijf en twintig.

De kinderen van Jericho,
De kinderen van Senáã,

driehonderd vijf en veertig.
drie duizend zeshonderd en dertig.

Ezra 2:36-63 De priesters.

De kinderen van Jedája,
van het huis van Jésua,
De kinderen van Immer,
De kinderen van Pashur,
De kinderen van Harim,

negenhonderd drie en zeventig.
duizend twee en vijftig.
duizend tweehonderd zeven en veertig.
duizend en zeventien.

De Levieten.

De kinderen van Jésua en Kadmiël,
van de kinderen van Hodavja,

vier en zeventig.

De zangers.

De kinderen van Asaf,

honderd acht en twintig.

De kinderen der poortiers.

De kinderen van Sallum,
de kinderen van Ater,
de kinderen van Talmon,
de kinderen van Akkub,
de kinderen van Hatfta,
de kinderen van Sobai;

deze allen waren honderd negen en dertig.

De Nethínim.

De kinderen van Zíha, de kinderen van Hasúfa, de kinderen van Tabbaoth;
de kinderen van Keros, de kinderen van Síaha, de kinderen van Padon;
de kinderen van Lebána, de kinderen van Hagába, de kinderen van Akkub;
de kinderen van Hagab, de kinderen van Samlai, de kinderen van Hanan;
de kinderen van Giddel, de kinderen van Gahar, de kinderen van Reája;
de kinderen van Rezin, de kinderen van Nekóda, de kinderen van Gazzam;
de kinderen van Uza, de kinderen van Paséah, de kinderen van Bezai;
de kinderen van Asna, de kinderen der Mehunim, de kinderen der Nefúsím;
de kinderen van Bakbuk, de kinderen van Hakúfa, de kinderen van Harhur;
de kinderen van Bazluth, de kinderen van Mehída, de kinderen van Harsa;
de kinderen van Barkos, de kinderen van Sísera, de kinderen van Thamah;
de kinderen van Nezáh, de kinderen van Hatfta.

De kinderen der knechten van Sálomo.

De kinderen van Sotai, de kinderen van Soféreth, de kinderen van Perúda;
de kinderen van Jáála, de kinderen van Darkon, de kinderen van Giddel;
de kinderen van Sefátja, de kinderen van Hattil,
de kinderen van Pochéret-Hazebáím, de kinderen van Ami.

Al de Nethínim, en de kinderen der knechten van Sálomo, waren driehonderd twee en negentig.

Dezen togen ook op van Tel-mélah, Tel-harsa, Cherub, Addan en Immer; doch zij konden hunner vaders huis en hun zaad niet bewijzen, of zij uit Israël waren.

De kinderen van Delája,
de kinderen van Tóbia,
de kinderen van Nekóda, zeshonderd twee en vijftig.

En van de kinderen der priesteren,

de kinderen van Habája, de kinderen van Koz, de kinderen van Barzillai, die van de dochteren van Barzillai, den Gileadiet, een vrouw genomen had, en naar hun naam genoemd was.

Dezen zochten hun register, onder degenen, die in het geslachtsregister gesteld waren, maar zij werden niet gevonden; daarom werden zij als onreinen van het priesterschap geweerd. En Hattirsátha zeide tot hen, dat zij van de heiligste dingen niet zouden eten, totdat er een priester stond met urim en met thummim.

- Ezra 2:64-67** TOTALE AANTAL. Deze ganse gemeente te zamen was twee en veertig duizend driehonderd en zestig. Behalve hun knechten en hun maagden, die waren zeven duizend driehonderd zeven en dertig; en zij hadden tweehonderd zangers en zangeressen. Hun paarden waren zeshonderd zes en dertig; hun muilieren, tweehonderd vijf en veertig; hun kemelen, vierhonderd vijf en dertig; de ezelen, zes duizend zeshonderd en twintig.
- Ezra 2:68,69** OFFERGAVEN TE JERUZALEM. En sommigen van de hoofden der vaders, als zij kwamen ten huize des HEEREN, die te Jeruzalem woont, gaven vrijwilliglijk ten huize Gods, om dat te zetten op zijn vaste plaats. Zij gaven naar hun vermogen tot den schat des werks, aan goud, een en zestig duizend drachmen, en aan zilver, vijf duizend ponden, en honderd priesterrokken.
- Ezra 2:70** KOLONISTEN VERSPREIDEN ZICH. En de priesters en de Levieten, en sommigen uit het volk, zo de zangers als de poortiers, en de Nethínim woonden in hun steden, en gans Israël in zijn steden.
- Ezra 3:1-6** ALTAAR HERBOUWD. Toen nu de zevende maand aankwam, en de kinderen Israëls in de steden waren, verzamelde zich het volk, als een enig man, te Jeruzalem. En Jésua, de zoon van Józadak, maakte zich op, en zijn broederen, de priesters en Zerubbábel, de zoon van Sealthiël, en zijn broederen, en zij bouwden het altaar des Gods van Israël, om daarop brandofferen te offeren, gelijk geschreven is in de wet van Mozes, den man Gods. En zij vestigden het altaar op zijn stelling, maar met verschrikking, die over hen was, vanwege de volken der landen; en zij offerden daarop brandofferen den HEERE, brandofferen des morgens en des avonds. En zij hielden het feest der loofhutten, gelijk geschreven is; en zij offerden brandofferen dag bij dag in getal, naar het recht, van elk dagelijks op zijn dag. Daarna ook het gedurig brandoffer, en van de nieuwe maanden, en van alle gezette hoogtijden des HEEREN, die geheiligd waren; ook van een ieder, die een vrijwillige offerande den HEERE vrijwilliglijk offerde. Van den eersten dag af der zevende maand begonnen zij den HEERE brandofferen te offeren; doch de grond van den tempel des HEEREN was niet gelegd.
- Ezra 3:7** VOORBEREIDINGEN VOOR TEMPEL. Zo gaven zij geld aan de houwens en werkmeesters, ook spijs en drank, en olie aan de Sidoniërs en aan de Tyriërs, om cederenhout van den Libanon te brengen aan de zee naar Jafo, naar de vergunning van Kores, koning van Perzië, aan hen.
- Ezra 3:8,9** FUNDERING VAN TEMPEL GELEGD. In het tweede jaar nu hunner aankomst ten huize Gods te Jeruzalem, in de tweede maand, begonnen Zerubbábel, de zoon van Sealthiël, en Jésua, de zoon van Józadak, en de overige hunner broederen, de priesters en de Levieten, en allen, die uit de gevangenis te Jeruzalem gekomen waren; en zij stelden de Levieten, van twintig jaren oud en daarboven, om opzicht te nemen over het werk van des HEEREN huis. Toen stond Jésua, zijn zonen en zijn broederen, en Kadmiël met zijn zonen, kinderen van Juda, als één man, om opzicht te hebben over degenen, die het werk deden aan het huis Gods, met de zonen van Hénadad, hun zonen en hun broederen, de Levieten.
- Ezra 3:10,11** FEESTELIJKE VIERING. Als nu de bouwlieden den grond van des HEEREN tempel legden, zo stelden zij de priesteren, aangekleed zijnde, met trompetten, en de Levieten, Asafs zonen, met cimbalen, om den HEERE te loven, naar de instelling van David, den koning van Israël. En zij zongen bij beurten, met den HEERE te loven en te danken,

dat Hij goedig is,
dat Zijn weldadigheid tot in eeuwigheid is over Israël.

En al het volk juichte met groot gejuich, als men den HEERE loofde over de grondlegging van het huis des HEEREN.

Ezra 3:12,13 GEMENGDE GEVOELEN. Maar velen van de priesteren, en de Levieten, en hoofden der vaderen, die oud waren, die het eerste huis gezien hadden, dit huis in zijn grondlegging voor hun ogen zijnde, weenden met luider stem; maar velen verhieven de stem met gejuich en met vreugde. Zodat het volk niet onderkende de stem van het gejuich der vreugde, van de stem des geweens van het volk; want het volk juichte met groot gejuich, dat de stem tot van verre gehoord werd.

Ezra 4:1-3 VIJANDEN VEINZEN MEDEWERKING. Toen nu de wederpartijders van Juda en Benjamin hoorden, dat de kinderen der gevangenis den HEERE, den God Israëls, den tempel bouwden; zo kwamen zij aan tot Zerubbábel, en tot de hoofden der vaderen, en zeiden tot hen: "Laat ons met ulieden bouwen, want wij zullen uw God zoeken, gelijk gijlieden; ook hebben wij Hem geofferd sinds de dagen van Esar-Haddon, den koning van Assur, die ons herwaarts heeft doen optrekken." Maar Zerubbábel, en Jésua, en de overige hoofden der vaderen van Israël zeiden tot hen: "Het betaamt niet, dat gijlieden en wij onzen God een huis bouwen; maar wij alleen zullen het den HEERE, den God Israëls, bouwen, gelijk als de koning Kores, koning van Perzië, ons geboden heeft."

Ezra 4:4,5 TEGENWERKING VAN VIJANDEN. Evenwel maakte het volk des lands de handen des volks van Juda slap, en verstoorde hen in het bouwen; en zij huurden tegen hen raadslieden, om hun raad te vernietigen, al de dagen van Kores, koning van Perzië, tot aan het koninkrijk van Daríus, den koning van Perzië.

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.